

ธเนศ ดาวรุ่งโรจน์ 2557: แบบจำลองการรับรู้ประโยชน์ของระบบประกันคุณภาพ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (อาชีวศึกษา)
สาขาวิชาอาชีวศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฬารัตน์ วัฒนะ, Ph.D. 252 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแบบจำลองการรับรู้ประโยชน์ของระบบประกันคุณภาพ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ประโยชน์ของระบบประกันคุณภาพของ
บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก่อนและหลังการทดลอง รูปแบบการวิจัยเป็นแบบ One-Group
Pretest-Posttest Design กลุ่มที่ศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปฏิบัติงานด้าน
ประกันคุณภาพจากคณะวิชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่สมัครใจเข้าร่วม
การวิจัยครั้งนี้ จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดความถูกต้องในการรับรู้
ข้อมูลระบบประกันคุณภาพ และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อประโยชน์ของระบบประกันคุณภาพ
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ เฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า แบบจำลองการรับรู้ประโยชน์ของระบบประกันคุณภาพ ในรูปแบบ
การฝึกอบรม ประกอบด้วยการจัดกิจกรรมในลักษณะบูรณาการองค์ความรู้ด้านประกันคุณภาพ
โดยเฉพาะองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต และแนวคิดการรับรู้ประโยชน์ของระบบประกัน
คุณภาพ เปรียบเทียบการรับรู้ประโยชน์ของระบบประกันคุณภาพของบุคลากรก่อนและหลังการ
ฝึกอบรม พบว่าบุคลากรมีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องของการรับรู้ข้อมูลระบบประกันคุณภาพเพิ่มขึ้น
มากกว่าก่อนการฝึกอบรม และบุคลากรเห็นประโยชน์ของระบบประกันคุณภาพเพิ่มขึ้นมาก
กว่าก่อนการฝึกอบรม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรมีการส่งเสริมให้มีการนำกิจกรรมในรูปแบบการฝึกอบรม
ไปปรับใช้กับองค์ประกอบอื่นๆ ตามพันธกิจ ทั้ง 4 ด้านของมหาวิทยาลัย และควรเริ่มต้นจากการให้
บุคลากรเกิดการรับรู้ในสิ่งที่ถูกต้องและเห็นความสำคัญหรือเห็นประโยชน์ในสิ่งที่อบรม